

LEON WŁODARCZAK (1887-1919)



Urodził się 12 lipca 1887 roku w Grąbkowie (powiat rawicki), lecz później przeniósł się z rodzicami do Żytowiecka w powiecie gostyńskim. Z zawodu był kupcem zbożowym. W latach I wojny światowej przymusowo wcielony do armii niemieckiej. Walczył na froncie zachodnim. Dosłużył się stopnia sierżanta. Zdemobilizowany w listopadzie 1918 roku powrócił do Żytowiecka, gdzie był współorganizatorem (z ppor. Józefem Gomerskim) gniazda Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. Na bazie tego gniazda ze starszej młodzieży rodem z Żytowiecka i okolicznych wsi doprowadził wkrótce do utworzenia małego oddziału zbrojnego Polskiej Organizacji Wojskowej zaboru pruskiego. Był odpowiedzialny za utrzymywanie stałego kontaktu z poznańskim POW i Centralnym Komitetem Obywatelskim

W grudniu 1918 roku został członkiem Powiatowej Rady Ludowej w Gostyniu. Powierzono mu funkcję komisarza do zadań specjalnych. 7 stycznia 1919 roku objął dowództwo powstańczej 1. kompanii gostyńskiej, z którą wyruszył na front pod Leszno. Walczył na odcinku „Pawłowice”. Następnie dowodził, zorganizowaną przez siebie, kompanią pawłowicką. Z chwilą sformowania 6. pułku strzelców wielkopolskich objął dowództwo 1. kompanii 1. batalionu, awansując w tym czasie na podporucznika ze starszeństwem od 21 lutego 1919 roku. Patrolując linię demarkacyjną, 2 lipca 1919 roku trafił na zasadzkę urządzonej przez Niemców w lesie przy drodze łączącej Trzebanię z szosą Leszno-Gostyń. Został ranny, a później dobity kolbami karabinowymi. Pochowano go uroczyście na cmentarzu przykościelnym w Żytowiecku.

W. Omieczynski, *Organizatorzy i dowódcy powstania w Gostyńskim*, [w:] S. Jankowiak, P. Bauer, *Ziemia gostyńska w powstaniu wielkopolskim 1918-1919*, Gostyń 1989, s. 135.